Hríslan og lækurinn

Lag: Ingi T. Lárusson - Úts. Jón Stefánsson

Gott átt þú hrísl - á græn-um bal - a, glöð-um að hlýð - a lækj-ar Svo þeg-ar síg - ur sól til fjall - a sveig-ir hún nið - ur lim-arn-

nið. Þið meg-ið sam – an ald – ur al – a, unn–ast og sjást og tal-ast við. Það slít-ur ar læt – ur á kvöld – in lauf-blöð fall – a í læk-inn honum til un-un – ar. Hvísl–ar þá

aldr – ei ykk-ar fund – i, in – dæl þig svæf – a ljóð-in hans. Vekj – a þig æ af blíð-um lækj – ar blá-a bun – an bros-and – i kyss – ir lauf-ið þitt: "Þig skal ég æ – tíð, æ – tíð

blund-i,brenn-and-i koss – ar unn-ust – ans Vekj – a þig æ af blíð-um blund-i brenn-and-i mun-a ást – rík-a blíð – a hjart-að mitt". "Þig skal ég æ – tíð, æ – tíð mun-a ást – rík-a

